

dringer i det væsentlige ere overensstemmende med de Udtalelser, der faldt her ved 2den Behandling, saavel fra den højtærede Minister som fra det ærede Medlem. Udvalget har i den Anledning siden sidste Behandling holdt Møde og formet Vædringerne som et enkelt Forslag, idet vi mene, at Tinget saaledes lettest vil kunne overse dem. Flere af Vædringerne ere kun Redaktionsændringer. Foruden Vædringerne med Hensyn til Datoerne er der en Vædring, der fremtræder selvstændig, nemlig Vædringen i § 5 om, at Eshjærg Kommune skal udgøre en særskilt Jurisdiktion. Efter Lovforslaget, som det blev vedtaget ved 2den Behandling, skulde der bestiftes en Borgmester. Herimod gjorde det ærede Medlem for Storeheddinge (Svend Høgsbro) Indsigelse, og den højtærede Minister er gaaet ind paa, at Bestemmelsen kan formes saaledes, at der kun bliver een Embedsmand, mod at han rykker op i en højere Lønningsskaffe. Jeg haaber, at Tinget vil billige denne Vædring. De øvrige Vædringer ere væsentlig Redaktionsændringer, og for saa vidt der er noget reelt i dem, hænge de alle sammen. Jeg skal kortelig gennemgaa dem. § 1 er Datoen forandret fra 1ste Juli 1897 til 1ste Januar 1898. Endvidere har Paragraffen faaet en mere koncis Affattelse. § 2 er ikke forandret. Til § 3 er der føjet den Bestemmelse, at de næringsdrivende, der nu drive Næring i Eshjærg, ere berettigede til at fortsætte deres Næring uden at erhverve ny Næringsadkomst. Det turde være en Selsfølge. I andet Stykke af § 3 er der foretaget en Redaktionsændring. Der stod i Forslaget, som vedtaget ved 2den Behandling, at Frd. af 18de Oktober 1811 ikke er anvendelig paa Eshjærg. Det er fastholdt. Der stod desuden i Forslaget, at Bestemmelserne i Lov af 11te Februar 1863 om den kommunale Bestatning i Røbstæderne heller ikke skulde være anvendelig her. Den højtærede Minister mente, at det skulde staa Ministeren frit for at forme Vedtægterne saaledes, som han anser for hensigtsmæssigst for Byen. Der er da foretaget en Vædring i den Retning, hvilket dog ikke har nogen væsentlig Betydning. I § 4 foreslaas det, at den Vedtægt, som Ministeren og Kommunalbestyrelsen blive enige om, kan vedtages af det nuværende Sogneraad og skal være vedtagen inden Lovens Ikrafttræden. Naar det er Tilfældet, bortfalder Nødvendigheden af den tidligere § 5, der sagde, at, indtil Byraadet var valgt, skulde Sogneraadet udføre den Byraadet paahvilende Virksomhed; thi naar Vedtægten vedtages, medens Sogneraadet endnu eksisterer indtil den 1ste Januar

1898, og naar det ny Byraad vælges i den første Halvdel af 1898, kan der højst blive nogle faa Dages Interregnum, hvor der ikke er nogen i Kraft af Loven fungerende Kommunalbestyrelse; men det vil jo let kunne ordnes ad administrativ Vej i Genhold til Bestemmelserne i § 6. Bestemmelserne i § 6 ere noget omordnede, idet der er givet Ministeren en tydeligere Bemyndigelse til at træffe de fornødne Foranstaltninger for at gennemføre Omordningen fra en Sognekommune til en Bykommune. Der er særlig tilføjet det, at det er den vedkommende Minister, der afgør de forskellige Sager; thi Forslaget vedrører ikke blot Indenrigsministeriet, men ogsaa Justitsministeriet. Jeg antager ikke, at Tinget vil have noget imod denne Vædring. Ved 2den Behandling vedtoges det, at alle Udgifter ved Eshjærgs Overgang fra Sognekommune til Røbstadkommune skulde udredes af Statskassen; men den højtærede Minister har gjort opmærksom paa, at naar det stod ubetinget, kunde en Kommune let komme til at stille særlige Fordringer til Statskassen, f. Eks. til Opførelsen af Sygehus, Lugthus o. s. v. Det er derfor forandret til, at Udgifterne ved Eshjærgs Overgang til Røbstad og Røbstadjurisdiktion kunne afholdes af Statskassen efter Indenrigsministerens Bestemmelse. Jeg tror ligeledes, at dette er en heldig Bestemmelse. Med disse smaa Forandringer i Redaktionen foreligger Lovforslaget nu i det væsentlige saaledes, som det blev vedtaget ved 2den Behandling, og jeg tilraader Tinget at vedtage Vædringsforslaget, som det foreligger. Der er endnu stillet et Underædringsforslag om en Tilføjelse til § 3 om fortsat Afgang til at brandforsikre i den almindelige Brandforsikring for Landbygninger samt i den saakaldte Wistofte Brandkasse for Eshjærgs Ejendomsbesiddere. Naar Udvalget har foreslaaet denne Underædring, er det begrundet i følgende Betragtning: For det første har Røbstædernes Brandforsikring for Næbliffet ingen Afgang til at forsikre i Eshjærg, men saa snart den bliver Røbstad, træder den til. Nu konkurrere den almindelige Brandforsikring for Landbygninger og den Wistofte Brandkasse i Eshjærg. Ved Eshjærgs Overgang til Røbstad skulde de maaste ifølge deres Vedtægter og ellers i Kraft af Loven være afkaarne fra at tegne Forsikring i Eshjærg By. Det synes da rimeligt, at man tillader de Indvaanere, der nu have forsikret i disse Kasser, at forblive der. Paa den anden Side skal det indrømmes, at Forsikringen i Byernes Brandforsikring er vist nok saa fordelagtig, at de paagældende meget hurtigt ville gaa over i denne ny Brandforsikring. Det kan imidlertid